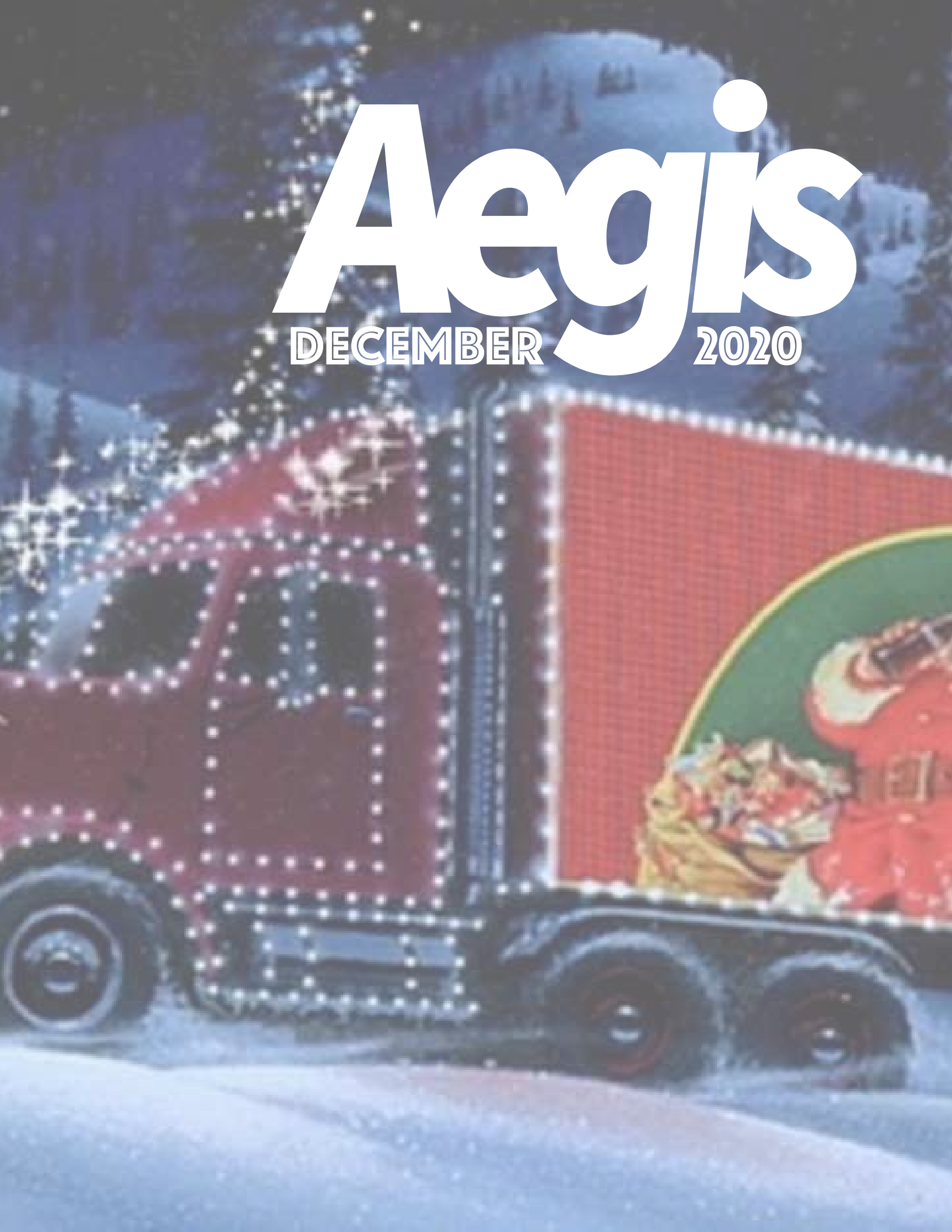

Aegis

DECEMBER 2020

REDACTIE

SOPHIE BEKKERING (5E)

RAFAYEL GARDISHYAN (5E)

LAURA GASMAN (4A)

ELISA GEORGANAS (2B)

FAMKE GUSSENHOVEN (2B)

ANNA SOPHIE LAUTENBACH (4D)

MARA VERVAART (2B)

STELLA VAN DE VIS (4D)

YASMAE VLIEM (2B)

VERA VROLIJK (2B)

AMKE VAN DER WAL (3A)

MARIANNE STREEKSTRA

Vorig schooljaar is de aegisdragende feniks weer uit de as herrezen om jullie wat vermaak te bieden bij het thuiszitten.

Nu we weer over kunnen gaan op papier is er een andere insteek: dit wordt steeds meer de plek waar een stel enthousiastelingen op het gebied van geschreven materiaal hun ding doen (op heerlijk uiteenlopende en willekeurige vlakken, maar waarbij -erg belangrijk- altijd de eigen stijl vooraan staat). Hier kan jij als lezer vervolgens van mee genieten.

Waarover gaan de stukken? Dat is afhankelijk van welke inspiratievlagen ons aan zijn komen waaien. Dit keer bijvoorbeeld: de kleuren en kleding van de kerstman, het wel of niet voorverwarmen van de oven en het verband tussen een kameel en een bus.

Natuurlijk laat het ons niet onberoerd wat er allemaal in en op school gebeurt; daar is de instagram van de Aegis mede voor bedoeld (@aegis_pg). Kijk jij bijvoorbeeld wel eens echt om je heen in lokalen?

Namens ons allemaal:
een heel fijne vakantie en fijne feestdagen!

Dit denk je waarschijnlijk al sinds 26 december 2019: de Kerst komt steeds dichterbij. Hoewel veel van de Nederlanders het niet uitgebreid vieren, is het toch de “Most Wonderful Time Of The Year”, zoals Andy Williams zingt. Kerst zorgt namelijk voor veel blijdschap bij kinderen, maar ook bij volwassenen en is een evenement om de hele familie bij elkaar te brengen en de kerstboom te versieren.

Helaas is er een mysterie: niemand weet hoe de Kerstman eruitziet en waar hij vandaan komt. Hij komt

terwijl je slaapt, eet je koekjes op, drinkt je melk en gaat weg (nadat hij wel wat cadeautjes voor je achter heeft gelaten). Je zou nu kunnen zeggen: “Tuurlijk weet ik hoe de Kerstman eruitziet, het is toch die dikke man in een rood pak met een leren riem en leren schoenen?” Hoewel dit de laatste decennia het beeld van de Kerstman is, is het helaas artificieel. Deze Kerstman is namelijk bedacht door Coca-Cola, als een advertentie voor het welbekende drankje. “Wie is Kerstman dan wel?” hoor ik je vragen. Om dat uit te vinden gaan we op reis naar het verleden (Wie zei dat tijdreizen niet kan? Christmas magic!)

NICOLAAS VAN MYRA (MYPÄ)

Het begon allemaal bij een bisschop die in de 4e eeuw na Christus leefde in de buurt van de Griekse stad Myra (Grieks: Μύρα). Hij was geboren in een rijke Griekse familie met Christelijke afkomst. Aan de kleine Nicolaas werden al vanaf de geboorte wonderen toegewezen. Zo kon hij direct na de geboorte rechtop in zijn badje staan, de handen ten hemel heffen, alsof hij God dankte voor het mirakel van zijn geboorte, en wilde hij op de vastendagen – woensdag en vrijdag – niet van moeders borst drinken. Snel wisten de mensen in zijn omgeving dat hij zijn hele leven aan God zou wijden (totaal niet onder groepsdruk van iedereen om hem heen die hem aanspoorde om dat te doen). Hij is na zijn dood heilig verklaard en komt voor in vele legendes. Hij kreeg de titel Sint en werd Sint Nicolaas genoemd.

Nicolaas was bijzonder gul voor de armen na de dood van zijn ouders en er was een legende dat hij muntjes stopte in de schoenen van diegenen die ze klaarzetten voor hem. Dit deed hij op zijn vastendag: 6 december. Deze datum staat echter ook bekend als zijn sterfdag. Later werd deze datum gebruikt om cadeautjes te geven aan kinderen in de middeleeuwen, als eerbetoon voor Sint Nicolaas, maar is later verplaatst naar 24 en 25 december.

VADER KERST

Vader kerst is een fictief personage, bedacht in Engeland tijdens de regering van Henry de VIII. Hij werd verbeeld als een grote man in groene kleding met

omlijning van vacht (denk aan Kerstman, maar dunner en minder rood). Volgens verhalen zou hij vreugde en blijheid brengen naar de mensen samen met lekker eten en veel wijn. Hij is terug te vinden in het boek “A Christmas Carol” geschreven door Charles Dickens. Nadat Engeland stopte met vasten op 6 december rond de 16e eeuw, werd de dag van het vieren verplaatst naar 24 december, om samen te kunnen vallen met Kerst.

ZIE GINDS KOMT DE STOOMBOOT UIT SPANJE WEER AAN

“Hij brengt ons Sint Nicolaas, ik zie hem al staan.” Zo luidt een van de vele liederen die veel kinderen in Nederland uit het hoofd kent. Deze gaan natuurlijk over onze lieve Sint. Sinterklaas heeft echter een ‘meer volledige’ naam. Deze is... (hint: lees eens terug) Sint Nicolaas. Hij komt met de stoomboot en komt in bijvoorbeeld Nederland, België en Zwitserland ongeveer tegelijkertijd, hoe gek het ook klinkt, aan. De laatste eeuw heeft hij zijn knechten, de Pieten, om zich heen. Dit zijn mensen in kleurrijke pakken die de Sint helpen met zijn taken en cadeautjes bezorgen aan kinderen via de daken.

Sinterklaas is hoogstwaarschijnlijk de ‘echte voorouder’ van de Kerstman. Dit komt omdat een aantal Nederlanders eind 18e eeuw Sinterklaas hadden meegenomen naar Amerika. Zo zou het in een krant in New York zijn gerapporteerd. In die periode is Sint vervolgens een onderdeel geworden van de Amerikaanse cultuur, en is het samengevoegd met Vader Kerst in een personage. Santa Claus is

Het ontstaan van de Kerstman

Rafayel Gardishyan

WAAR ZIJN DE PIETEN VAN SANTA CLAUS DAN?

Santa Claus, of de Kerstman heeft zijn eigen hulpjes. Dit zijn elven: kleine wezentjes in groen-rode kleding die bijna alle taken van de Kerstman overnemen en volgens sommige legendes zelfs een hele fabriek bedienen om cadeautjes te maken, te verpakken en in de grote zak van de Kerstman te doen. Ook heeft Santa Claus acht andere hulpjes die niet minder belangrijk zijn. Dat zijn zijn ren dieren die hem helpen om in de nacht van 24 op 25 december op tijd (dit gaat in menig film nog wel eens bijna mis) alle cadeautjes rond te brengen over de hele wereld. Ze hebben alle acht een naam: Dasher, Dancer, Prancer,

Vixen, Comet, Cupid, Donder en Blitzen. Donder wordt vaak ook Donner genoemd. Het valt je vast op dat Rudolph hier niet tussen zit. Dit komt omdat hij later, samen met Olive, is toegevoegd aan de lijst toen mensen liedjes, gedichten, etc. gingen schrijven over hem - met een boodschap over zijn opvallende maar onmisbare neus die meteen populair werd.

EIND?

Helaas ben ik niet goed in teksten afmaken. Om dit tekort te compenseren heb ik echter een leuk feitje: de Kerstman heeft in Australië zomerkleding aan en komt aan op een surfplank (in Australië is het namelijk zomer tijdens Kerst).

E – LAB MAKERSPACE MIDDAG

Sinds een paar jaar hebben we op het Praedinius Gymnasium een E-lab. Een E-lab? Wat is dat dan? Wat kun je er mee? Een heleboel! Hier staan namelijk allerlei apparaten en materialen om dingen mee te maken. Zo kun je digitaal ontwerpen; 3D-prints maken; aan de slag met *virtual reality*; robots bouwen en besturen; programmeren; een website maken; je eigen kledingopdruk ontwerpen en afdrukken; bezig zijn met fotografie en videografie of het bewerken daarvan. De mogelijkheden zijn eindeloos! Lijkt het je leuk om een keer iets te ontwerpen en/of te maken, te leren werken met de apparaten of gewoon een keer te komen kijken wat er allemaal mogelijk is? Dat kan!

We hadden daar een mooie middag voor gepland op woensdag 6 januari, die helaas niet door kan gaan vanwege de lockdown. Zodra we weer naar school kunnen zal hiervoor een nieuw moment worden gepland. Mocht je graag eerder al een keer willen kijken? Je bent de hele week welkom in K11 zodra de school weer open is!

Nostalgie naar geld?!

Amke van der Wal

Ondanks dat veel dingen (zoals de gezondheidszorg, reismogelijkheid, onderwijs, etc.) steeds beter worden, zijn er ook dingen die vroeger beter waren. De wereld verliest toch zijn romantiek. Veel mensen hebben geen contant geld meer op zak, zeker in deze tijd, en dat zie je ook aan het straatbeeld.

Ik zie je al denken: van alle dingen die je kunt missen, waarom contant geld? Dat zal ik je uitleggen. Je ziet op de gemiddelde dag in de stad niet meer een straatmuzikant de sfeer wat opvrolijken en als er mensen aan de deur komen kun je niet meer wat muntjes doneren, maar moet je meteen een heel ritueel aan qr-codes scannen en mailadressen opgeven ondergaan. Ook je buurmeisje dat voor een karweitje langskomt moet je om deze reden wegsturen. Je kijkt niet meer in je portemonnee of je wat muntjes kan missen voor iemand die het straatbeeld wat opvrolijkt, maar zit op internet te kijken naar de betrouwbaarheid van een goed doel. Deze dingen mis ik aan vroeger.

Toen ik jonger was, zag ik vaak een tweetal violen op straat spelen. Ik vond dat ontzettend leuk om te zien, en om die reden ben ik ook viool gaan spelen. Tegenwoordig zie je dat haast niet meer. Ook al ben ik zelf nog jong, er zijn nu al dingen die ik mis uit mijn korte verleden, met name contant geld, op wat voor manier dan ook.

Recept appeltaart met vlechtwerk

Amke van der Wal

Een lekker appeltaartrecept, van hoe hij vroeger gemaakt werd. Ik heb dit recept uit een boek dat mijn moeder van haar oma heeft gekregen, dus oud is het zeker. Ik vind het zelf een erg lekker recept. Mijn oma maakte het vroeger weleens voor mij nadat we terug waren gekomen van schaatsen en na een dag schaatsen in de kou is er voor mij niets lekkerder dan een warm stuk appeltaart met warme chocolademelk.

Ingrediënten:

300 gr bloem
200 gr boter
175 gr suiker
1 ei
Geraspte schil van een citroen
1 kg zure appels
Sap van 1 citroen
50 gr rozijnen
50 gr suiker
1 eetl gemalen kaneel
2 eieren
3 eetl melk
1 eetl suiker
1 eetl custardpoeder

Bereiding

1. Kneed de bloem tot en met de citroenschil door elkaar.
2. Laat het deeg togedekt 1,5 uur rusten in de koelkast.
3. Schil de appels, snijd ze in vieren, haal het klokhuis eruit en snijd ze dan in dunne plakjes. Vermeng de appelplakjes vervolgens met het citroensap, de rozijnen, de suiker en de kaneel.
4. Verwarm de oven voor op 200 C. Rol het deeg uit en bekleed de bodem en de rand van de springvorm ermee. Houd wat deeg achter voor het vlechtwerk en snijd dit in smalle repen.
5. Prik de bodem op verschillende plaatsen met een vork in.
6. Verdeel de appels over de taartbodem.
7. Klop de eieren en de custard en schenk het mengsel over de appels.
8. Leg de repen deeg als vlechtwerk over de appels.
9. Bak de taart 50-60 minuten. Laat de taart eerst wat afkoelen alvorens hem uit de vorm te halen.

Caramel shortcake voor dummmies

Laura Gasman & Stella van de Vis

Het maken van huiswerk en het leren voor toetsen kan natuurlijk geen kwaad. Maar stél je toch eens voor dat je daar eigenlijk helemaal geen zin in hebt. Dan heb je ineens een hoop vrije tijd over. Gelukkig hebben wij van de schoolkrant weer een geweldig recept gevonden om je tijd aan te besteden. Wij zijn er ongeveer 2,5 uur mee bezig geweest. Inclusief de wachttijden tussendoor.

Maar wat is nu een caramel shortcake? Dit is een heerlijke cake met een koekjesachtige bodem, een zelfgemaakte karamelvulling en een laag chocolade als topping. En ja, het valt zwaar op de maag.

Ingrediënten

Bodem:

- 120 gram boter
- 55 gram suiker
 - snufje zout
- 180 gram zelfrijzend bakmeel

Vulling:

- 60 gram boter
- 1 blikje gecondenseerde melk (Friesche Vlag)
 - 4 el donkerbruine basterdsuiker

Topping:

- 200 gram melkchocolade
- 40 gram witte chocolade

Bereiding

Bodem:

VOOR JE OOK MAAR IETS ANDERS DOET: warm de oven voor op 180 graden! (Dit waren wij vergeten) Vervolgens pak je een beslagkom en mix je de boter, suiker en het zout samen romig. Als je dat hebt gedaan, mix je het zelfrijzend bakmeel er in gedeeltes in. Je kunt ook kneden, wat wij hebben gedaan omdat het deeg dor de hele keuken vloog. Als al het meel goed is opgenomen, bekleed je een ingevette vorm (28 cm) met het deeg. Prik gaatjes in de bodem. Wij zijn dit vergeten en het lijkt niet heel erg uit te maken, maar voor het beste effect, doe het maar toch. Bak de bodem voor 15-20 minuten.

Vulling:

Voor je hieraan begint is het belangrijk dat de bodem al uit de oven is. Die moet namelijk afgekoeld zijn als de karamelvulling erop gaat. Smelt de boter in een pannetje. Voeg vervolgens de gecondenseerde melk en de suiker toe. Blijf roeren op een laag vuur tot alle suiker is opgelost. Zet het vuur dan hoger en blijf roeren. Breng het mengsel aan de kook en laat het ongeveer 6 minuten koken, tot het mengsel goed is ingedikt. Giet de vulling op de koekbodem en verspreid het over de vorm. Zet de taart vervolgens in de koelkast opdat de karamel kan koelen.

Topping:

Zodra de karamel is afgekoeld, is het tijd voor de topping. CHOCOLA. Smelt de melkchocolade *au bain marie*. Als je niet weet wat dat is, kun je beter stoppen met dit recept en beginnen met het maken van een cupcake. Als de chocolade is gesmolten, haal je de kom van het pannetje water af en zet je dit even aan de kant. Doe de witte chocolade in een wegwerpspuitzak en smelt de chocolade in de magnetron. Als je geen spuitzak hebt, kun je ook gewoon een bakje gebruiken. Giet de melkchocolade in de vorm en verspreid het egaal over de karamel. Spuit daarna lijnen van links naar rechts over de taart met de witte chocolade. Pak een cocktailprikker of fietsdergelijksen haal die van boven naar beneden door de chocolade om een patroon te vormen. Laat de chocolade uitharden voor je de taart aansnijdt.

KORT VERHAAL

In de bus.

Anna Sophie Lautenbach

Ik hou errrrug van met de bus gaan. Ik hou ook van fietsen, niet minder of meer, maar je kan die twee niet met elkaar vergelijken, natuurlijk. Ik ga namelijk niet supervaak met de bus, dus het blijft altijd iets nieuws, iets anders hebben.

Zoals de meeste dagen waarop ik met de bus ga, loop ik vanaf huis naar de bus. Rugzakje op, buspasje mee, buspasje mee... buspasje mee? Ik voel gauw in mijn zak. Stress, stress, stress heb-ik-nou-dat-ding-wel-meeheehj, och, ja, gelukkig. Maar, slim als ik ben, ga ik nog wel even langs de Plus om hem op te laden. Je wil ten allen tijde een ongemakkelijk moment voorkomen, waarop je zo'n biep-ehh geluidje hoort, i.p.v een biep-biep geluidje, en de hele bus je veroordelend en walgend aanstaart omdat je je búspasje niet goed hebt óóópgeladen en wat ben jij nou voor onverantwoorduhluk mens en ik hou mijn kind maar uit jouw buurt van ik verlooehen je en je hele vergeten-mijn-buspasje-op-te-laden-persoonlijkheid en je gauw vol van schaamte uit de bus stapt, en je jezelf het liefst met een golfstick naar de Olympus zou willen slaan om daar voor eeuwig verborgen onder de godentafel te kruipen in gêne. Maar ik ben zo slim om mijn buspasje niet vergeten op te laden, haha. Dus nadat ik dat heb gedaan loop ik weer verder naar de bus.

Waar was ik?

Oh ja, rugzakju op, buspasju mee, buspasje opgeladen, muziekju aan, mondkapj- Huh? Waar is mijn mondkapje? Waar is mijn mondkapje. Ik-. Help.

Waaristwaaristwaaristwaarist waarisst grabbelgrabbelgrabbel sjitsjitsjitsjit. Ik kan mijn mondkapje nergens vinden maar ik had het net nog op in de super. Sjjjjit. Ik heb zometeen les en straks vertrekt de bus en kom ik te laat en moet ik nakomen en dan moet ik vet vroeg opstaan en daar heb ik dus geeeeeeeeeeee-heeeeen zin in. Ik ren gauw terug om te kijken of hij uit mijn zak is gevallen. Moetjesprobere, rennen met een rugzakje. Ik weet nu weer hoe een brugger zich voelt in zijn natuurlijke habitat. Ik kijk in de verte en, gelukkig, ligt daar mijn mondkapje. Issie vies? Nee, gelukkig niet. Ik doe hem in mijn jaszak, en ga nu gauw weer op weg naar de bus. Ik loop in van dat zakenmensen-tempo en zie dan de bushalte. Maar, och, drama, tragedie, de bus komt eraan. Dus nu, elegant als ik ben, ren ik als een of andere kameel in volvaart op de bus af. Ze zouden bushaltes moeten gebruiken bij de coopertest, want ik ren zo hard dat ik het gevoel heb dat mijn organen me proberen te slaan. Nooit rent iemand harder dan wanneer hij of zij de bus probeert te halen, sjee. En dan ook nog net te laat.

Ik pers mijn ziel er zo wat uit, ik ren als een mafkees naar die bus, ennikhaalemniet. De grootste anticlimax ooit. Ik kijk gauw naar de tijd, en gelukkig is er zo een bus en daarmee kan ik nog net op tijd komen. Wachten dus.

Een tijdje zit ik te wachten, kijk ik naar de tijd, en dan stap ik de bus in. Biep-biep. Perfectie. Muziekje op. (Angel of small death and the codaine scene - Hozier, als je die niet luistert dan heb je nooit echt geleefd). Dit is waar we het allemaal voor doen. De paarse ochtendlucht, die om de zon heen zwemt, de verschillende mensen die allemaal in dezelfde bus gaan zitten maar waarvan je van geen een weet waar ze heen gaan, de muziek die mee lijkt te lopen met het ritme van de bus. Ik heb nu geen controle meer over hoelang ik over de reis doe, ik kan nu alleen maar blijven zitten en genieten. Ik kijk naar het landschap, en even naar dat ene busschermpje, om te zien hoe laat ik aan kom.

Dan dringt het tot me door.

Ik zit in de verkeerde bus.

Nieuws van een alumna

In de periode 1997-2003 zat Sara Kee op het Praedinius en in oktober heeft ze net haar tweede boek gepubliceerd: *Patiënt Hero*. Toen Sara hier op school zat, was ze hoofdredacteur van de Aegis en dit is ook de reden dat ze de Aegis mailde - waar beter te beginnen met het onder de aandacht brengen van dit boek dan "bij de krant waar ik begon en de school waar ik de geest scherpte waar deze verhalen uit voortgekomen zijn?"

Patiënt Hero

door Sara Kee

Vikings noemden het Ragnarok, Hindoes spreken van Kali Yuga. Het einde der tijden is een oeroud gegeven, maar in 2020 weer heel actueel. Wie liever zijn fantasie traint dan een doomsday-bunker inricht, wordt door *Patiënt Hero* voorzien van een literaire workout om de apocalyptische dreiging met een glimlach tegemoet te treden.

De zes verhalen in deze bundel tonen een wereld die plotseling ontspoord. Thema's als de klimaatcrisis, de vleesindustrie, het vluchtelingenprobleem of toenemende digitalisering worden op lichtvoetige en niet-moralistische wijze verwerkt in surrealistische gebeurtenissen die toch griezelig echt aandoen. Zes hoofdpersonen krijgen een unieke kans om boven zichzelf uit stijgen, of reddeloos ten onder te gaan. Bereid je voor op de duurste leugen ooit, een kus die de natie redt en kom erachter waarom het stinkt als je luistert naar de jongen die geen gedachtes heeft.

*Sara Kee (1984) koestert een jeugdliefde voor mythes met goden en helden, maar schrijft over mensen die de magie in zichzelf vinden. Ze studeerde filosofie en bewandelde het journalistieke pad bij De Groene Amsterdammer. Ze publiceerde de non-fictie bundel *Reis!* onder de vlag van Nijgh en van Ditmar. Ze deed de research en scriptontwikkeling voor verschillende documentaires, bijvoorbeeld *Wavumba*, waarin een tachtigjarige Keniaanse visser jacht maakt op zijn allerlaatste haai.*

MH

ISBN 978 90 830076 63 | softcover, 192 blz. | Prijs: €17,99

Van Maaskant Haun

